

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ **M. F.**, bývajúceho vo V, 2/ **Š. F.**, bývajúcej vo V, oboch zastúpených JUDr. J. S., advokátom so sídlom v P, proti žalovaným 1/ **A. G.**, bývajúcemu vo V, 2/ **V. G.**, bývajúcej vo V, **o ochranu vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Kežmarok pod sp.zn. 3 C 410/00, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 6. marca 2007 sp.zn. 6 Co 132/2006 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcov **o d m i e t a .**

Žalovaným 1/, 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Kežmarok rozsudkom z 27. januára 2006 č.k. 3 C 410/00-308 žalobu žalobcov o ochranu vlastníckeho práva zamietol a žalobcom 1/, 2/ uložil povinnosť nahradiť trovy právneho zastúpenia žalovaného 1/ v sume 29 248 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet jeho zástupcu. Rozhodol tak po zistení, že žalovaní 1/, 2/ k parcele č. X v kat.úz. V – zastavaná plocha o výmere X m², vytvorenej geometrickým plánom Ing. P. B. zo dňa 6. marca 2000, ku ktorej sa žalobcovia domáhali ochrany vlastníckeho práva nadobudli vlastnícke právo vydržaním a preto žalobe žalobcov nemohlo byť vyhovené.

Na základe podaného odvolania žalobcami Krajský súd v Prešove ako súd odvolací rozsudkom zo 6. marca 2007 sp.zn. 6 Co 132/2006 potvrdil rozsudok okresného súdu a žalobcom 1/, 2/ uložil povinnosť nahradiť žalovanému 1/ trovy odvolacieho konania vo výške 1 809,50 Sk. V dôvodoch rozhodnutia poukázal na to, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, taktiež správne vyhodnotil dokazovanie a z vykonaného

dokazovania vyvodil aj správny právny záver. Zhodne s názorom súdu prvého stupňa aj odvolací súd dospel k záveru, že žalobe žalobcov nebolo možné vyhovieť z dôvodu, že žalovaní 1/, 2/ nadobudli k parcele, ku ktorej sa žalobcovia domáhajú ochrany vlastníckeho práva, vlastníctvo na základe vydržania.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali včas dovolanie žalobcovia 1/, 2/. Žiadali rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V dôvodoch dovolania poukazovali na to, že odvolací súd im odňal možnosť konať pred súdom, keď nevykonal navrhované znalecké dokazovanie na zobjektivizovanie výpovedí účastníkov konania. V tejto súvislosti poukazovali tiež na to, že prvostupňový súd napriek tomu, že rozhodol o tom, že bude vo veci vykonané znalecké dokazovanie, tento dôkaz nevykonal, znalca do konania nepribral a ani nerozhodol o tom, že tento dôkaz nevykoná, čím porušil procesný postup a týmto procesným postupom znemožnil objektívne zistenie skutkového stavu veci. Okrem toho namietali, že odvolací súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav a oproti zisteniu okresného súdu vychádzal z iného dátumu, kedy žalovaní 1/, 2/ mali vstúpiť do dobromyseľnej a nerušenej držby.

Žalovaní 1/, 2/ v písomnom vyjadrení na dovolanie žalobcov žiadali dovolanie zamietnuť z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení aj s rozsudkom súdu prvého stupňa považovali za správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ust. § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné aj v prípadoch uvedených v ust. § 238 O.s.p.

V danej veci dovolanie žalobcov smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom nevyslovil prípustnosť dovolania a nešlo ani o prípad, že by sa odvolací súd v tejto veci odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu.

Dovoláním napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2, 3 O.s.p., preto je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

V zmysle § 242 ods. 1 vety druhej O.s.p. dovolací súd má povinnosť prihliadať vždy na procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p., a to bez ohľadu na to, či ju účastník namieta alebo nie.

Preto aj keď dovolanie žalobcov smerovalo proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, dovolací súd sa zameril na zistenie, či existuje žalobcami tvrdený dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p.

Podľa § 237 písm.f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi realizáciu jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva.

Žalobcovia dôvod prípustnosti dovolania odvodzovali z toho, že súdmi nebolo vykonané navrhované znalecké dokazovanie znalcom z odboru geodézie, ktorým sa mohli objektívne preukázať právne významné skutočnosti pre rozhodnutie vo veci samej a to, že subjektívne tvrdenia žalovaných o oprávnenej držbe pozemku parc.č. X v kat.úz. V sú nepravdivé.

Zo spisu vyplýva, že po zrušení prvého rozsudku okresného súdu odvolacím súdom a vrátením veci na ďalšie konanie za účelom doplnenia dokazovania bolo žalobcami na pojednávaní dňa 2. septembra 2004 navrhnuté, aby bol do konania pribratý znalec z odboru geodézie.

Pre neprítomnosť žalovaných bolo pojednávanie uznesením súdu odročené na neurčito s tým, že do konania bude pribratý znalec. Okresný súd na základe návrhu účastníkov vykonával dokazovanie podľa pokynov odvolacieho súdu vypočutím účastníkov, svedkov a vykonaním ohliadky miesta samého, so zameraním na zisťovanie, či na strane žalovaných mohlo dôjsť k vydržaniu pozemku parc.č. X v kat.úz. V. V ďalších návrhoch na dokazovanie a to ani na pojednávaní, ktoré bolo odročené za účelom vyhlásenia rozsudku, nemali žalobcovia návrhy na doplnenie už vykonaného dokazovania, teda ani pribratím znalca z odboru geodézie do konania.

Uznesenie, ktorým súd odročil pojednávanie a do ktorého uviedol, že sa do konania priberie znalec z odboru geodézie bolo uznesením, ktorým sa upravuje vedenie konania a týmto uznesením nebol súd podľa § 170 ods. 2 O.s.p. viazaný.

Podľa § 120 ods. 1 druhej vety O.s.p. súd rozhoduje, ktoré z označených dôkazov vykoná. Ak súd pre záver, či žalovaní nadobudli k parc.č. X v kat.úz. V vlastnícke právo vydržaním považoval za dostatočné iné vykonané dôkazy (výsluchom svedkov, ohliadkou miesta samého) a preto nepristúpil k pribratiu znalca do konania, mohol tak rozhodnúť bez toho, že by vydával osobitné uznesenie, keďže tým, ktoré vydal pre účely vedenia konania, nebol viazaný.

Pokiaľ aj žalobcovia v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola ich žaloba zamietnutá poukazovali na nevykonanie navrhnutého dôkazu pribratím znalca, tak odvolací súd vo svojom rozsudku správne poukázal na § 120 ods. 4 O.s.p., keď nevykonanie tohto dôkazu nepovažoval za odvolací dôvod, keďže súd prvého stupňa s ohľadom na § 120 ods. 1 veta druhá O.s.p. navrhnutý dôkaz s ohľadom na iné vykonané dôkazy vykonať nemusel a pred vyhlásením rozhodnutia žalobcovia nemali v tomto smere návrh na doplnenie dokazovania.

Nevykonanie dôkazu pribratím znalca do konania preto dovolací súd nepovažoval za uvedených okolností za postup, ktorým by sa žalobcom odňala možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm.f/ O.s.p. a teda za dôvod prípustnosti dovolania.

Pokiaľ v podanom dovolaní ďalej žalobcovia poukazovali na to, že odvolací súd zmenil skutkový stav zistený súdom prvého stupňa bez toho, že by vo veci vykonal dokazovanie, čím odňal žalobcom možnosť sa vyjadriť k dôkazom podľa § 123 O.s.p., keďže

súdy stanovili rôzne lehoty pre začiatok a uplynutie vydržacej doby, dovolací súd poznamenáva, že nejde o skutkové, ale o právne závery súdov.

Vzhľadom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcov pre jeho neprípustnosť v zmysle § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. odmietol.

Dovolací súd žalovaným 1/, 2/ nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo im v dovolacom konaní trovy nevznikli a nepodali ani návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243d ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. novembra 2007

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :